

m

nl

d

d
5

VARIETY MAGALLANUS		
SIZE:	COUNT:	Y
TO:		
ON LIKE SCENERY		

Magali Reus On Like Scenery

30.10.22–
12.02.23

Magali Reus' solotentoonstelling *On Like Scenery* brengt nieuwe fotografische en sculpturale werken samen met schilderijen uit de collectie van Museum Dhondt-Dhaenens, die door de kunstenaar geselecteerd en gesceneerd zijn.

On Like Scenery verwijst rechtstreeks naar de pastorale omgeving van het museum en versterkt de doorlopende interesse van de kunstenaar in transformatie; hoe verschillende ruimtes, symbolen en objecten specifieke situaties bepalen.

Een online interview met Magali Reus kan geraadpleegd worden via de QR-code.

Magali Reus. Foto: Jules Moskovtchenko

Magali Reus (1981, Den Haag) woont en werkt in Londen. Reus' sculpturen zijn het resultaat van talrijke productieprocessen – 3D-printen, poedercoaten, gieten, weven, graveren – die geheel los staan van standaard fabricagemethoden.

Recente solotentoonstellingen zijn onder meer *A Sentence in Soil* in Nasher Sculpture Center, Dallas; *And Orchard* bij François Ghebaly, Los Angeles; *Shadow Tonics* bij Galerie Fons Welters, Amsterdam (alle 2022). Andere solotentoonstellingen zijn *As mist, description*, South London Gallery, Londen (2018); *Hot Cottons*, Bergen Kunsthall (2017); *Night Plants*, Kunstmuseum St. Gallen (2017); *Mustard*, Stedelijk Museum Amsterdam (2016); *Quarters*, Fondazione Sandretto Re Rebaudengo, Turijn (2016); *Spring for a Ground*, Sculpture Center, New York; *Particle of Inch*, The Hepworth Wakefield; *Halted Paves*, Westfälischer Kunstverein, Münster (alle 2015). Magali Reus stond op de shortlist voor de Hepworth Prize for Sculpture in 2018 en ontving in 2015 de Nederlandse Prix de Rome.

ur Volumes

Een broodplank, handgesneden in hout op maat van een ronde eettafel, is bevestigd op een haspel. De sproeikop aan het uiteinde van de slang is een hanenkop, afgegoten in aluminium met details in rubber.

De broodplank, een veelvoorkomend voorwerp in het Victoriaanse tijdperk (1837–1901), werd vaak versierd met symbolen van oogst, brood en communie.

Magali Reus:

“Op verschillende manieren spreekt dit werk tot ideeën, objecten, concepten, kleurtonen en sentimenten in andere werken die in MDD worden getoond. De opgerolde slang, gemaakt van op maat gewezen stof, gewikkeld rond een houten spoel, zou zich in een roterende beweging kunnen ontrollen, en de suggestie wekken van de beweging van een klok-wijzer. Deze beweging staat in contrast met de lineaire standaardisering van het meetlint. Aan het einde (of het begin, afhankelijk van hoe je het benadert) van de spoel oogt de in aluminium gegoten spuitkop als de kop van een slap hangende haan.

De haan kondigt het aanbreken van de ochtend aan; zijn roep snijdt door de omgeving en heeft een diepgaande sociale betekenis, die stamt uit een tijdperk voorafgaand aan de mechanische klok. Aan de slang bevestigd, moedigt hij het afrollen aan. Deze haan is mede door de slang verbonden met een groter netwerk: een weefsel, een watersysteem, een digitaal of virtueel web. Zoals de kraai van de haan een nieuwe dag aankondigt, zo sluit de slang aan op een onder druk staande

Our Volumes, 2022.
Foto: Eva Herzog

p.6-7:
Our Volumes (detail),
2022. Foto: Eva Herzog

bron. Water is het elementaire bindmiddel dat brood doet rijzen en zo begint elke dag opnieuw.

Ik beschouw brood als een ‘bouwsteen’ of ‘baksteen’ van de westerse keuken. Brood wordt al duizenden jaren geconsumeerd als voedingsmiddel en dat gebeurt de hele dag door in de westerse wereld: ontbijt, lunch en diner. Het delen van een brood vereist dat het wordt gesneden, gebroken of verdeeld in kleinere partjes. Ik beschouw deze handelingen als sculpturale gebaren.”

Landings

Reus begon de *Landings* serie in de zomer van 2021 in haar geboorteplaats Den Haag, waar ze fruit en gesneden kool fotografeerde tegen de achtergrond van bouwafval in containers – opgestapeld puin, gipsstof, gebruikte verblikken en versplinterde vloerplanken. De containers, fungerend in de beelden als surrealistische en uitvergroete fruitschalen, vervormen de traditie van stillevens uit de Lage Landen en nodigen uit tot een reflectie over de ongerijmdheden van onze relatie tot natuur, kunstmatigheid en vergankelijkheid.

De foto's zijn verwerkt in sculpturale frames van gepoedercoat staal, geplaatst op een hergeconstrueerde jeugdschildering van de kunstenaar. Op het stalen frame zijn letters en cijfers gelast en samen aangebracht met reepjes zeil en verwrongen draad. Deze markeringen duiden afkortingen aan van verschillende maanden en de kilometers die het gewas heeft afgelegd van de oogstplek tot aan de fotografische locatie.

Magali Reus:

“*Landings* is een bespiegeling op de selectieve veredeling van gewassen ten gunste van bepaalde eigenschappen. Exotisch fruit en kool wordt op deze foto's niet getoond in een normale fruitschaal, maar op een nieuw surrealistisch podium, gedocumenteerd tussen het puin van bouwcontainers in de stad. De macro-opnames zijn een soort karakterstudies van fruit dat – soms uitbundig, soms verlegen – poseert tussen het puin van gerenoveerde huizen.

Ik raakte geïnteresseerd in het geconstrueerde beeld van de natuur, in dit geval de fruitschaal binnen huiselijke plekken van consumptie. Het in *Landings* afgebeelde fruit is afhankelijk van internationale logistieke handelsnetwerken: landbouw-, geografische en financiële markten hebben allemaal wezenlijke (onzichtbare) invloed op het bestaan van een enkel stuk fruit in de transactieruimte van de supermarkt.”

Landings (January, Anchor), 2022.
Foto: Eva Herzog

Landings (April, Contours) (detail), 2022. Foto: Eva Herzog

Landings (1351.7, Melba) (detail), 2022. Foto: Eva Herzog

Candlesticks

De sculpturale serie *Candlesticks* bestaat uit torenhoge straatlantaarns met uitvergroete gloeilampen. De gloeidraden vormen cursieve Engelse woorden, die elk verschillende vormen van elektrische verlichting aangegeven, zoals: 'halogen', 'fluorescent' en 'LED'. In de voet van de sculpturen zitten open groeikamers waarin groente en fruit ogenschijnlijk gekweekt worden.

Magali Reus:

“Een ander handschrift siert de lange palen die deze lampen vasthouden: cijfers en letters zijn met de hand in het oppervlak gegraveerd. De romantiek van deze inscripties, die doet denken aan geliefden die in de bast van bomen kerven, staat op gespannen voet met kwantitatieve maatstaven van de landbouwindustrie – zonlichturen voor de teelt en het gemiddeld gewicht en grootte van gewassen.

Onder deze inscripties, onderaan de palen, onthult een doorsnede een uitvergroete vrucht of groente in 3D-geprint hars en gepigmenteerd gips, alsof die in een futuristische groeikamer ligt te sluimeren. In de ene onthult zich een framboos, sierlijk op een uitvergroot picknickbord, in de andere een maïskolf. De afwerking, deels geschuurd wit gips en kleurrijk gepigmenteerd, verleent de producten eigenschappen van een prototype, een product in ontwikkeling. In deze werken dacht ik na over stofwisseling, energie, het verstrijken van de tijd en de energiestromen die voedsel van de zon naar onze huizen en eettafels brengen.”

Candlesticks (Ultra-violet Fool), 2022.
Foto: Michał Brzezinski

Candlesticks (Sodium Relish) (detail), 2022. Foto: Michal Brzezinski

Candlesticks (Blacklight Tamatar) (detail), 2022. Foto: Michal Brzezinski

Candlesticks (Mercury Spice) (detail), 2022. Foto: Michal Brzezinski

What Grows

What Grows bestaat uit drie delen: gebogen meetlinten van gelast en thermisch gesmeed staal, zakken met in zand gegoten surrogaat voedingsmiddelen en reconstructies van verpakkingsdozen van bloemen in aluminiumplaat met daarin gecultiveerde plantensoorten. Deze werken meten zowel ruimte als tijd, wat zich uit in de vorm van houdbaarheidsdata en gedenkdata van activiteiten in een gemeenschap.

Magali Reus:

“De grafische elementen op de zakken zijn van gefabriceerde of ‘vervangende’ levensmiddelen: een poedervormige vloeibare melkvervanger wordt gevormd tot zachte kaas. De zakken maken deel uit van de samenstelling van onze hedendaagse voedingsmiddelen, waarbij door innovatieve processen vertrouwde natuurlijke producten in onconventionele vormen worden gegoten. Zand als materiaal is aardend en ook het meest elementaire component voor verscheidende bouwmaterialen. Het wordt nog steeds gesynthetiseerd in innovatieve technische processen, naast veelgebruikte oeroude mengsels. Het bevindt zich in vele materiaalconfiguraties: beton, baksteen, glas en andere synthetische verbindingen.

Ik ben geïnteresseerd in de transformaties die zand ondergaat – hoe het zich gedraagt. Het is in principe alchemie. Waar zand door alchemistische processen tot vele vormen wordt omgetoverd, wacht eetbare ingrediënten die voor consumptie bestemd zijn een soortgelijk traject. Voedselproducten bewegen zich door het spijsverteringskanaal, nadat ze eerst zijn getransformeerd tot de allure van

What Grows (Flowers, Flowers), 2022.
Foto: Eva Herzog

een maaltijd. De architectuur van het huis, de maaltijd en tenslotte het lichaam: het zijn allemaal containers die metabolische processen omvatten die voortdurend in beweging zijn.

Om terug te keren naar het zand, ik was gefascineerd door de manier waarop het oppervlak van de zakken dezelfde afwerking zou kunnen hebben als hun materiële ondergrond. Snij er een door en het is volledig van hetzelfde materiaal. Terwijl een geweven plastic of papier buitenkant de inhoud normaliter veilig vasthoudt, zijn de huiden van deze zakken en de materiële producten die ze beweren te bevatten bedrieglijk één en dezelfde.”

What Grows (Fresh Blooms) (detail), 2022. Foto: Eva Herzog

What Grows (Red Roses), 2022. Foto: Eva Herzog

Reus selecteerde vijf schilderijen uit de collectie van Museum Dhondt-Dhaenens en plaatste deze in een reeks houten haspels. Nu de lijst is verwijderd, krijgen de fragiele schilderijen een soort grenzeloosheid: de afgebeelde objecten worden weer in de wereld geplaatst.

Magali Reus:

“De haspels zijn in verschillende richtingen geplaatst. Die vrij en rechtop staan, echoën het werk *Our Volumes* bij de ingang van de tentoonstelling. Deze relatie opent mogelijkheden. Alhoewel het werk aan de muur is bevestigd, suggereren de haspels in hun cilindrische vorm, de mogelijkheid tot een roterende beweging. Ik houd van deze spanning. Zoals *Our Volumes* het idee van een gemeenschappelijkheid oproept, nodigt de houten haspel als display uit tot samenhang en sociaal verkeer rond de schilderijen.

De haspels zijn een surrogaat frame. Zowel de haspels als de lijst zijn van hout dat is bewerkt. Anders dan lijsten, die de binnenkant van het schilderij (de inhoud) scheiden van de buitenkant van het schilderij (de wereld), is het hout van de haspel bewerkt zonder veel aandacht voor versiering. Door de schilderijen onbegrensd te presenteren en deze te bevestigen aan een display dat een draaiende beweging suggereert, wordt de inhoud ervan blootgesteld aan de omgeving. Om zo met waardevolle werken om te gaan is voor mij interessant en ik ben het museum dankbaar dat ik dit kon doen – niet veel plekken zouden dat toelaten. Dit nodigt uit om te reflecteren op de cultuur van het verzamelen, die aan het museum ten grondslag ligt.”

1

2

3

4

5

- 1 James Ensor
Stilleven met chinoiserieën
1907
Olieverf op doek

James Ensor vond een onuitputtelijke inspiratiebron in de door zijn moeder uitgebate souvenirshop in Oostende: schelpen, carnaval-maskers en andere curiositeiten komen steeds terug in zijn werk. Als kunstenaar ging hij op zoek naar het gelukzalige binnen het alledaagse en legde de regels van de academie naast zich neer.

- 2 Louis Thévenet
De keuken
1924
Olieverf op doek

Vanuit de gang van een woonhuis kijken we binnen in een leefruimte met brandende Leuvense stoff, een kat is het enige levende element in de compositie. Thévenet schilderde regelmatig slechts sporen van menselijke activiteit. De schilder is niet enkel een sterke observator, maar voegt tevens aan elk stukje realiteit een eigen persoonlijke waarde toe, waardoor hij een totaalcompositie creëert die een zeer persoonlijk verhaal vertelt.

- 3 Louis Thévenet
De rode kast
1915
Olieverf op doek

Net als de meeste andere schilderijen van Thévenet, stelt *De rode kast* een interieur voor. Op de rode kast, waarvan de lade halfopen is, staan twee kopjes, één met een lepel erin, twee flessen en twee op elkaar gestapelde broden. Boven de kast hangt een portret van Christus, ernaast een pan over een kader en er net naast nog een boodschappentas. Aan de witgrijze muur hangen nog eens twee handdoeken. Thévenet insinueert menselijke aanwezigheid in zijn werk zonder antropomorfe figuren weer te geven. We lijken te laat: de inwoner is net vertrokken.

- 4 Léon De Smet
Vaas met bloemen
1935
Olieverf op doek

Als een van de weinigen bleef Léon De Smet vasthouden aan de technieken van het impressionisme. Dit indrukwekkende boekje is een explosie van kleur en verf, die er dik werd opgelegd. De blauw-groene achtergrond werd met duidelijke strepen rond het kleurrijke boekje geschilderd. De Smet brengt in zijn indringende stijl een ode aan de schoonheid van het leven. Alledaagse objecten worden gepresenteerd in een zacht en egaal licht en lijken in hun verstilling eeuwig te blijven bestaan.

- 5 Léon De Smet
Interieur
1940
Olieverf op doek

Het schilderij biedt zicht op de kleine, intieme wereld van de kunstenaar. Aan de linkerkant is een inblik op de eetkamer met tafel met wit tafelkleed waarop een vaas staat. Zijn eigen leefomgeving was vaker het onderwerp van zijn schilderijen en toont hiermee een sterk verwantschap met Louis Thévenet.

**Uitgegeven naar aanleiding van de tentoonstelling
Magali Reus - On Like Scenery in Museum Dhondt-Dhaenens,
Deurle van 30.10.22 tot 12.02.2023**

Curator
Laurens Otto
Teksten
Laurens Otto
Magali Reus

Teksten collectiewerken
Tanguy Eeckhout
Michiel Van Damme

Redactie
Antony Hudek
Brenda Tempelaar
Jonathan P. Watts

Grafisch ontwerp
ruttens-wille

Druk
MDD drukt duurzaam
dankzij Zwartopwit

Wettelijk Depotnummer
D/2022/6349/003

© de auteurs, de kunstenaar
en Museum Dhondt-Dhaenens,
2022

Foto's courtesy van de
kunstenaar; The Approach,
Londen; François Ghebaly,
Los Angeles en Fons Welters,
Amsterdam

Alle rechten voorbehouden.
Geen enkel deel van deze
publicatie mag gereproduceerd
of overgedragen worden,
in enige vorm of op enige
wijze, elektronisch of
mechanisch, met inbegrip
van fotokopie, opname of
enig ander informatie-,
opslag- of ophaalsysteem,
zonder voorafgaande
schriftelijke toestemming
van rechthebbenden.

Met de steun van
Mondriaan Fonds; Ambassade
van het Koninkrijk der
Nederlanden in België;
The Approach, Londen;
François Ghebaly, Los Angeles

In samenwerking met
Centre d'art contemporain -
la synagogue de Delme

Met bijzondere dank aan
Mike Allen, Jo Harrison,
Alba Herrero, Jake Miller,
Emma Robertson (The
Approach); Arne Bastien;
Tommy Catteeuw (Blackbirds);
Benoît Lamy de La Chapelle
(Centre d'art contemporain -
la synagogue de Delme);
Nick Terra, Fons Welters
(Galerie Fons Welters);
Gan Uyeda (François Ghebaly)

**Magali Reus dankt ook
in het bijzonder**

Het gehele team van Museum
Dhondt-Dhaenens, The Approach
Gallery, Galerie Fons
Welters, François Ghebaly,
Mondriaan Fonds, Andrew
Bonacina, Phil Brown, Michal
Brzezinski, Andrew Durbin,
Joseff Evans, Cédric Fauq,
Susanne Figner, François
Ghebaly, Joseph Hazelwood-
Horner, Antonio de la Hera,
Eva Herzog, Robbin Heyker,
Benoît Lamy de La Chapelle,
Connor Linskey, Patricia
Lodeizen, Phillip Melling,
Julia Mullié, Marjan van
Oeffelt, Dewi Preece, Xavier
Reus, Jan Reus, JP Reus,
Isabel Reus, Jovelyn Romana,
Steve Ronketti, Patrizia
Sandretto Re Rebaudengo,
Guus Schilte, Jack en Greta
Self, Jan Stawiarski, Shaan
Syed, Vincent van Velsen
Jonathan P. Watts, Klaus
Weiskopf, Justin Wong

Stichting Mw. Jules
Dhondt-Dhaenens
Museumlaan 14
9831 Deurle, België
www.museumdd.be
info@museumdd.be
+32(0)93301730

Museum Dhondt-Dhaenens

Goedele Bartholomeeussen
(zakelijk directeur)
Jan(us) Boudewijns
(tentoonstellings-
verantwoordelijke)
Antony Hudek
(artistiek directeur)
Vincent Laute
(logistiek medewerker)
Laurens Otto
(curator)
Beatrice Peccœu
(onthaalmedewerker)
Jimmy Soetaert
(site-beheerder)
Michiel Van Damme
(artistiek medewerker
en collectiebeheer)
Esther Van den Abeele
(publieksmedewerker)
An-Valerie Vandromme
(productieverant-
woordelijke)
Rik Vannevel
(communicatieverant-
woordelijke)

Raad van Bestuur

Christine Claus (voorzitter),
Franciska Decuyperre,
Kim De Weerd, Patricia
Duyck, Luc Keppens, Philippe
Leeman, Frédéric Mariën,
Carine Stevens, Luc Tuymans,
Tanguy Van Quickenborne,
Jan Vermassen

Uitvoerend comité

Christine Claus (voorzitter),
Patricia Duyck, Luc Keppens,
Frédéric Mariën, Bart
Vandesompele, Tanguy Van
Quickenborne

Raad van Advies

Frank Benijts, Bie Hoof-
De Smul, Bruno Matthys,
Paul Thiers, Benedikt
van der Vorst, Tanguy Van
Quickenborne (voorzitter),
Arne Van Wonterghem,
Paul Vanhosebrouck

Patroons

Michel Delfosse, Marianne
Hoet, Siegfried Jonckheere,
Luc Keppens, Marc Maertens,
Damien Mahieu, Christian
Mys, Arne Notebaert,
Sabine Sagaert, Paul
Thiers, Peter van der Graaf,
Katrien Van Hulle, Jocelyne
Vanthournout, Leo Van
Tuyckom, Hendrik Vermeire

Studio Magali Reus. Foto: Magali Reus

VEGETATION:	STEMS:
MIXED GLADIOLI	40 x MDD

museum
dhondt-
dhaenens